

dan gereed zou zijn. Wij zouden ons dan in die tijd gereed maken de zaak te betrekken en hadden het vanzelf toen erg druk. Trouwen en het huishouden in orde brengen en ook nog in de zaak leren de mensen te helpen en on er zo goed mogelijk in te werken. Want als van der jagt met april wegging moesten wij de zaak alleen drijven. Nou we zagen daar geen van beiden tegenop en zeiden nog al eens tegen elkaar: we zullen blij zijn als ze weg zijn, dan hebben we onze handen vrij en doen we wat wij willen. Want hij was nog al een eigenwijze baas, die dacht dat hij alleen het maar wist. Daar kwam nog bij dat we allebei zeer blij waren zulk een mooi huis te krijgen. Bij ons in de Meiboom was het al niet zo ruim en het huis warin Pietje met haar broers en Moeder woonden was oud en versleten. Toch heeft heter nog ruim 35 jaar langer gestaan, want Hein Tramper heeft over enkele jaren nog maar pas afgebroken. Het was echter ook geen cant meer waard.

Het was dus voor ons beiden een grote verbetering en wij gingen een zeer gewichtige stap tegemoet. We waren beiden zeer blij en hadden goede moed dat we het met Gods hulp best klaar spelen zouden. We zijn in het vroege voorjaar naar Goes geweest en kochten daar een splinternieuw cabinet voor f 81,50 op een vendutie. Wat heeft ze daar later trots op geweest, We hebben daar jaren gemak van gehad. Het is verleden jaar kapot gekapt en heb ik de planken en schotten en schuiven gebruikt voor allerlei doeleinden, daar we het niet meer konden verkopen, als zijnde veel te veel verouderd en als niet meer gebruikt te worden.

Op 12 maart hebben we ondertrouw gedaan en onze huwelijksdatum vastgesteld op 26 maart d.a.v.

Dit is voor ons beiden wel de meest blijde dag in ons leven geworden. De Heere had het tot dus ver zo doen geschieden dat de huwelijksband zou gelegd worden, iets wat we zeer verlangend naar hadden uitgezien. Zij had al de aanzoecken van andere zijde tot haar doodeenvoudig afgezegd en wij zelf ook. Ik heb dit tot dusver niet aangehaald, maar in 1910, ik was toen dus 21 jaar en verkeerde ruim een jaar met Pietje. Toen heb ik een week of 6 gewerkt bij Panny. Deze had een paar dubbel woningen, die stongen in het "Verderf" en die wilde hij afbreken en dan in de Baan opzetten. Hij vroeg mij hieraan te willen helpen en ik deed dat. Nu was hij een zeer onplezierig mens en vloekte zeer veel. Ik zeide hem dit al vooraf. Maar hij zei dit niet te zullen doen. Nou hij heeft het bij mij niet gedaan ook. Toch ben ik er maar hort geweest. Want dit: hij had n.l. een dochter vandezelfde leeftijd als ik. Deze was onderwijzeres en had ik daarmee gelijk op school gegaan. Nu werkte in de winkel, die stond daar achter waar nu Toon Zandee woont. Hij had een zeer beste vrouw, maar die dochter zat hele dagen bij mij in de winkel, daar ik altijd maar alleen werkte. Nou ze was erg goed en was een aardig meisje ook, maar ik kon mij toch aan haar verleiding niet in de slechte zin, o neen, daar was zij veel te beschaafd voor, niet geven. Ik hield veel te veel van Pietje en kon haar terwille van dit meisje niet opofferen. Want als ik ja had gezegd, dan had ze het direkt gedaan. Latere jaren heeft ze nog wel eens naar me gevraagd. Zij is naar Rotterdam gegaan, en allang weduwe, daar ze met een jongen uit Goes getrouwd is, maar helaas al lang dood. Of zij zelf nog leeft weet ik niet. Daarom voelde ik voor mij dat het beter was om daar weg te gaan. Wat ik toen ook zeer tegen de zin van haar Vader heb gedaan. Dit was dus weer een episode uit mijn leven, die ik later nimmer aan anderen heb verteld, maar nu na de dood van mijn lieve Vrouw mag ik dit wel meedelen geloof ik. Dat zijn alle van die leidingen Gods in een mensenleven waarvoor we de Heere nooit genoeg dankbaar voor kunnen zijn dat Hij ons voor die dingen bewaart. Trouwens al was het dat ik hog had toegegeven, zou dit op zeer veel moeilijkheden hebben gestuit bij haar Vader, die een groot aannemer was en ik maar een arme timmermansknecht. Dit dachten we niet te mogen voorbij gaan, maar ik heb het bij de jaarsopnoeming toch willen verzwijgen. De Heere heeft alles wel gemaakt. Zijn Naam daarvoor de ere!

Die datum dus 26 maart 1914 is dus met gulden letters in ons leven geschreven